Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

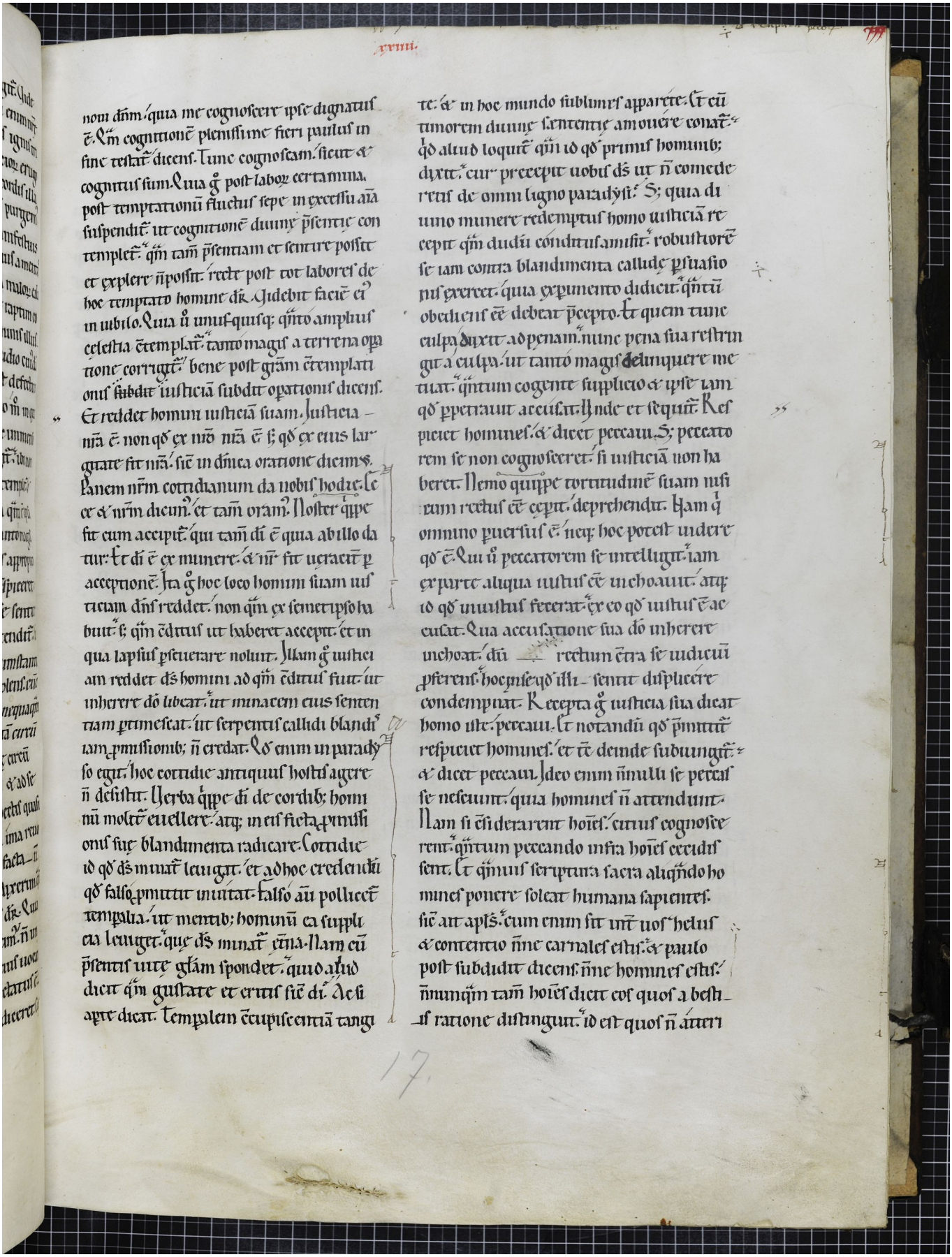

nom dñm. quia me cognoscere ipse dignatus
ē. Qm cognitionē plenissime fieri paulus in
fine testat dicens. Tunc cognoscam. sicut et
cognitus sum. Qua g post labor certamina.
post temptationū fluctus sepe in excessu aīa
suspendit. ut cognitionē diuinę p̄sentię con
templet. qm tam p̄sentiam et sentire possit
et explere ñ possit. recte post tot labores de
hoc temptato homine dr. Judebit faciē ei
in ubilo. Qua ū unus quisq; qnto amplius
celestia ē templat tanto magis a terrena opa
tione corrigit. bene post grām ē templati
onis subdit iusticiā subdit opationis dicens.
Et reddet homini iusticiā suam. Justicia —
nra ē. non qd ex nro nra ē s; qd ex eius lar
gitate fit nra. sic in dnica oratione dicimus.
Panem nrm cotidianum da nobis hodie. Se
ce et nrm dicunt. et tam oram. Noster qpe
fit cum accipit. qui tam di ē quia ab illo da
tur. Et di ē ex munere et nr fit ueracit p
acceptionē. Ita g hoc loco homini suam ius
ticiam dns reddet. non qm ex semetipso ha
buit s; qm ēditus ut haberet accepit. et in
qua lapsus p̄seuerare noluit. Illam g iustici
am reddet ds homini ad qm ēditus fuit. ut
inherere do liberat. ut minacem eius senten
tiam ptimescat. ut serpentis callidi blandi
tiam p̄missionib; ñ credat. Qd enim in paradi
so egit. hoc cotidie antiquus hostis agere
ñ desistit. Verba qpe di de cordib; homi
nū multē euellere. atq; in eis ficta p̄missi
onis suę blandimenta radicare. Cotidie
id qd ds minat leuigit. et ad hoc credendū
qd falso p̄mittit uiritat. falso aū pollicet
temporalia. ut mentib; hominū ea suppli
cia leuiget. quę ds minat. ęterna. Nam cū
p̄sentis uitę glām spondet. quid aliud
dicit qm gustate et eritis sicut di. Ac si
apte dicat. Temporalem ēcupiscentiā tangi
te. et in hoc mundo sublimes apparete. Et cū
timorem diuinę sententię amouere conat.
qd aliud loquit qm id qd primus hominib;
dixit. cur precepit uobis ds ut ñ comede
retis de omni ligno paradysi. S; quia di
uino munere redemptus homo iusticiā re
cepit qm dudū conditus amisit. robustiorē
se iam contra blandimenta callidę p̄suasio
nis exercet. quia experimento didicit. qn ei
obedientiē ē debeat p̄cepto. Et quem tunc
culpa deiecit ad penam. nunc pena sua restrin
git a culpa. ut tanto magis delinquere me
tuat. qntum cogente supplicio et ipse iam
qd ppetrauit accusat. Unde et sequit. Res
picient homines. et dicent peccau. S; peccato
rem se non cognosceret. si iusticiā non ha
beret. Nemo quippe tortitudinē suam nisi
cum rectus ē cepit. deprehendit. Iam q
omnino puer ius ē. neq; hoc potest uidere
qd ē. Qui ū peccatorem se intelligit. iam
ex parte aliqua iustus ē inchoauit. atq;
id qd iniustus fecerat. ex eo qd iustus ē ac
cusat. Qua accusatione sua do inherere
inchoat. dū — rectum ēra se iudicū
p̄ferens. hoc ipse qd illi — sentit displicere
condempnat. Recepta g iusticia sua dicat
homo iste. peccau. Et notandū qd p̄mittit
respicient homines. et tē deinde subiungit.
et dicent peccau. Ideo enim ñ nullu se peccas
se nesciunt. quia homines ñ attendunt.
Nam si ēsiderarent hoies. citius cognosce
rent. qntum peccando in sia hoies ceciduis
sent. Et qmuis scriptura sacra aliqndo ho
mines ponere solet humana sapientes.
sic ait apls. cum enim sit int uos helus
et contentio ñne carnales estis. et paulo
post subdidit dicens. ñne homines estis.
ñ mnqm tam hoies dicit eos quos a beth
— is ratione distinguit. id est quos ñ ratio

17